

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacrarvm Antiqvitatvm Monvmenta

Hillesheim, Ludwig

Antverpiæ, 1577

Enoch.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68887](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68887)

IO SACRARVM ANTIQVIT.
E N O C H.

*Maximus aeterno cùm conderet omnia nutu,
Secreuit iusta singula lege Deus.*

Sic.

*Sic conuexa poli, caloꝝ micantia signa
 Iussit & adiuncta sidera lege rapi.
 Sic siluis errare feras, sic labier amnes,
 Fronde tegi terras germinibusq; suis.
 Omnia sed vera ratione carentia finxit,
 Sint licet illa suis singula recta modis.
 Tandem factus homo caelestis imagine forma,
 Cui mens aethereo plena vigore data est:
 Ut se diuina sentiret origine cretum,
 Et sanctè summum viueret ante Deum.
 Hic tamen, infandum, primæuo degener ortu
 Transgressor latæ conditionis erat.
 Vnde animi vigor & recti corrupta voluntas
 Languit, & grandi saucia facta malo est.
 Fertur & in praeceps, nisi cura potentior obstat,
 Additaq; aeterno mens violenta Deo.
 Huc ratio atque aui series mihi cuncta relata est:
 Charius & sancta nil pietate fuit.
 Diuina in terris igitur quæ vita peracta est,
 Altior humana conditione fuit.
 Vidit, & adiunctum magni sibi cura tonantis,
 Expertem maesti funeris esse iubet.
 Nam Deus in letas spirantem transtulit oras,
 Et meliore mihi vita parata solo est;
 Vernat ubi Eoo sedes pulcherrima tractu:
 Felices animas continet ille locus.
 Attamen extremo reduces testabimur orbi,
 Vindicis aduentum iudiciumq; Dei.*

Genes. 5.

N O E.